

MISKOLCI
TÉLI
TÁRLAT

MISKOLCI
GALÉRIA
1978

A ZSÜRIBIZOTTSÁG TAGJAI:

CSOHÁNY KÁLMÁN grafikusművész,
GALAMBOS TAMÁS festőművész,
KOVÁCS GYULA művészettörténész,
LENKEY ZOLTÁN grafikusművész,
MAROSITS ISTVÁN szobrászművész,
MAZSAROFF MIKLÓS festőművész,
RATKAI IDA művészettörténész,
SOLTI GIZELLA textilművész,
SZANYI PÉTER szobrászművész,
TÓTH IMRE festőművész,
VÁRADY SÁNDOR szobrászművész

A KIÁLLÍTÁST BORSOD-ABAÚJ-ZEMLÉN MEGYE TANÁCSA,
MISKOLC MEGYEI VÁROS TANÁCSA,
A MAGYAR KÉPZŐMŰVÉSZEK SZÖVETSÉGE
ÉSZAK-MAGYARORSZÁGI TERÜLETI SZERVEZETE,
A KIÁLLÍTÁSI INTÉZMÉNYEK
ÉS A MISKOLCI GALÉRIA GONDOZÁSÁBAN
RATKAI IDA RENDEZTE
A KATALÓGUST SZAKÁL EDIT TERVEZTE,
A FOTÓKAT BROCKÓ TAMÁS KÉSZÍTETTE

A tárlatlátogatóknak az a része, amely csak azért jár kiállításokra, hogy nagyvonalakban a képzőművészetről is tájékozódják, ott az irányzatok sokféleségét együttlátva, e művészeti ág konszolidáltságáról tanúskodhat. A konszolidálódás külső jele az is, hogy az ország minden részében, így Miskolcon is, egyre másra nyílnak az egyéni és csoportos kiállítások, az évszakos tárlatok. A jó kiállítási statisztika azonban képzőművészeink természetes megmutatkozási igénye mellett inkább a működtető apparátus jól olajozott munkáját bizonyítja. Az irányzatok sokfélesége sem a békés megnyugvásról, hanem különböző világlátások, szemléletek, emberi magatartások érvényesülési harcáról tanúskodik. Melyik irányzat jelentése igaz, érvényes? Ennek a kérdésnek az eldöntése ma már nem a csak szakmai érveket, írott esztétikai törvényeket, szabályokat ismerő kritika kizárólagos joga, feladata, hanem a környezetünket, az életünket szolgáló tárgyak formálásában, korunk anyagalakításában ténylegesen résztvevő közösségé is. A miskolci kiállítások, tárlatok hazánkban a legközelebb kerülnek ahhoz a közegehez, amely elismerő rábólintásával dönthet az irányzatok érvényessége ügyében.

Tudjuk, tudom, ma már nehéz — volt pillanat, amikor könnyebb lett volna, de mert túlságosan is csak belső, szakmai ügynek tekintvén a képzőművészetet, nem kértük, nem figyeltük eléggé e közösség reakcióját, s ma már egyre nehezebb rábírnunk, hogy mozduljon közönyéből, hogy láttassa a dolgoknak értelmet adó gesztusát.

A művészeti kritika, amely nem a hazai valóságra, hanem arra a távolságra nézett, amelyet művészetünk és a nyugati művészet között látott, a különböző art-ot hazai megjelenésekor ítélte napra késznek képzőművészetünket. Tudjuk, hogy az a nap, amihez e kritikai szemlélet igazította képzőművészetünk napszakritmusát, későbbben kel, későbbben világít, mint a mi egünkön. Vidékünk kulturális gócai, így az ország második legnagyobb városa Miskolc, ipari város is, segítheti képzőművészetünk feladatainak tisztázását, hogy az ne a csak napra, de helyre kész igényéről is halljon. Az utóbbi években egyre többet találkozunk a kiállításokon, térbe álmódott nonfiguratív jeleket jelentő műalkotásokon a szakmunkások szakértelméről árulkodó kéznyomokkal. Ha keze munkájával ténylegesen is megjelenik a munkásember a kiállításokon, illő, hogy szemlélete is nagyobb érvényt nyerjen ott. A közösség fölött lebegve, valóságpótló mítoszokkal mesterségesen az értelmetlenség közegeiben tartva nem létezhet sokáig a művészet. A szivárvány szép, hacsak percekig láthatjuk is ragyogását, ám nyugatra hajló ívére mégsem építhetünk művészetszemléletet. Művészetszemléletünk érvényes teremtmény közege a sznobéria nyomdokait kereső-követő, kispolgárrá silányult munkásréteg sem nevezhető, amely mindig hajlamos az értetlen csodálkozásra, hanem anyagalakítóinak az a közössége, amely okkal formálja gesztusát, értékkel ejti szavát.

Az anteuszi példa, a földtől elszakadva, erejét veszítő, s a földet érintve erejét visszanyerő mitológiai hős példája kínálkozna érvelésem szépítésére. Ám nem tudnám már olyan szépre formálni ezt a példát, mint amilyen szépen leírták a hajdani literátorok. Annyit viszont mindnyájunknak eszébe juttat a példa, hogy már régen is tapasztalták: a valóságtól elszakadva nincs miből erőt, tápot nyerjen a képzelet.

Mindezeket pedig 1978 őszén volt szükséges leírnom a Miskolci Téli Tárlathoz készülő katalógus előszavában, de nemcsak a miskolci kiállításról szólva. Abban az időben, amikor a művészetünkről ejtett, leírt szavak sokasága, mint porszemek a piramisokat temetik el, azt a lényegyet, hogy művészetet csak a létet meghatározó élő közösség teremthet, másmilyen tudat nem hat rá, ő teremti saját tudatát.

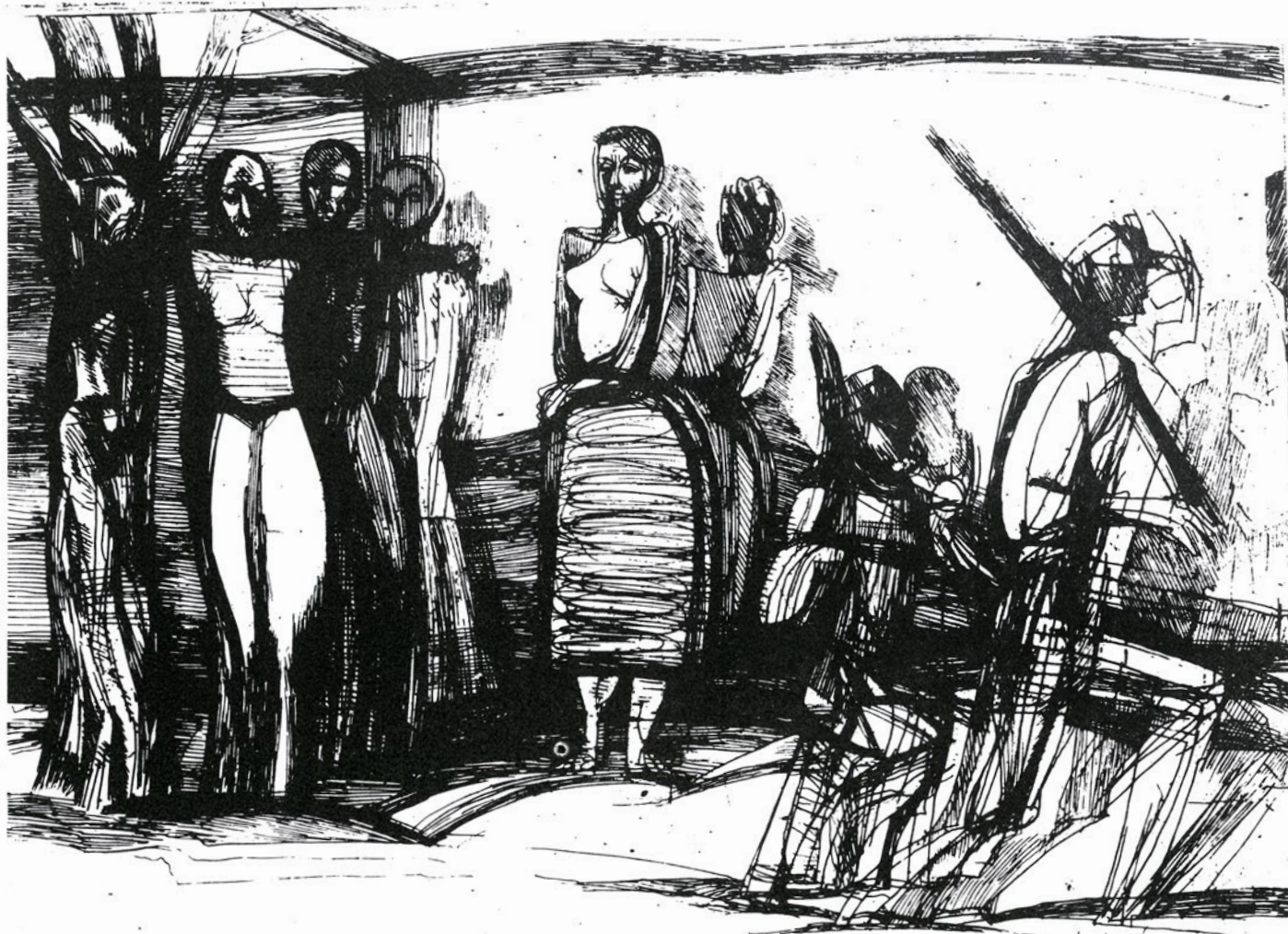
Ezt a szemléletet elfogadva képzőművészeink előtt egyszeriben némák lesznek a ma oly beszédes, tanácsos példák, mert a saját érzés, a saját gondolat keresi szavait.

Kovács Gyula

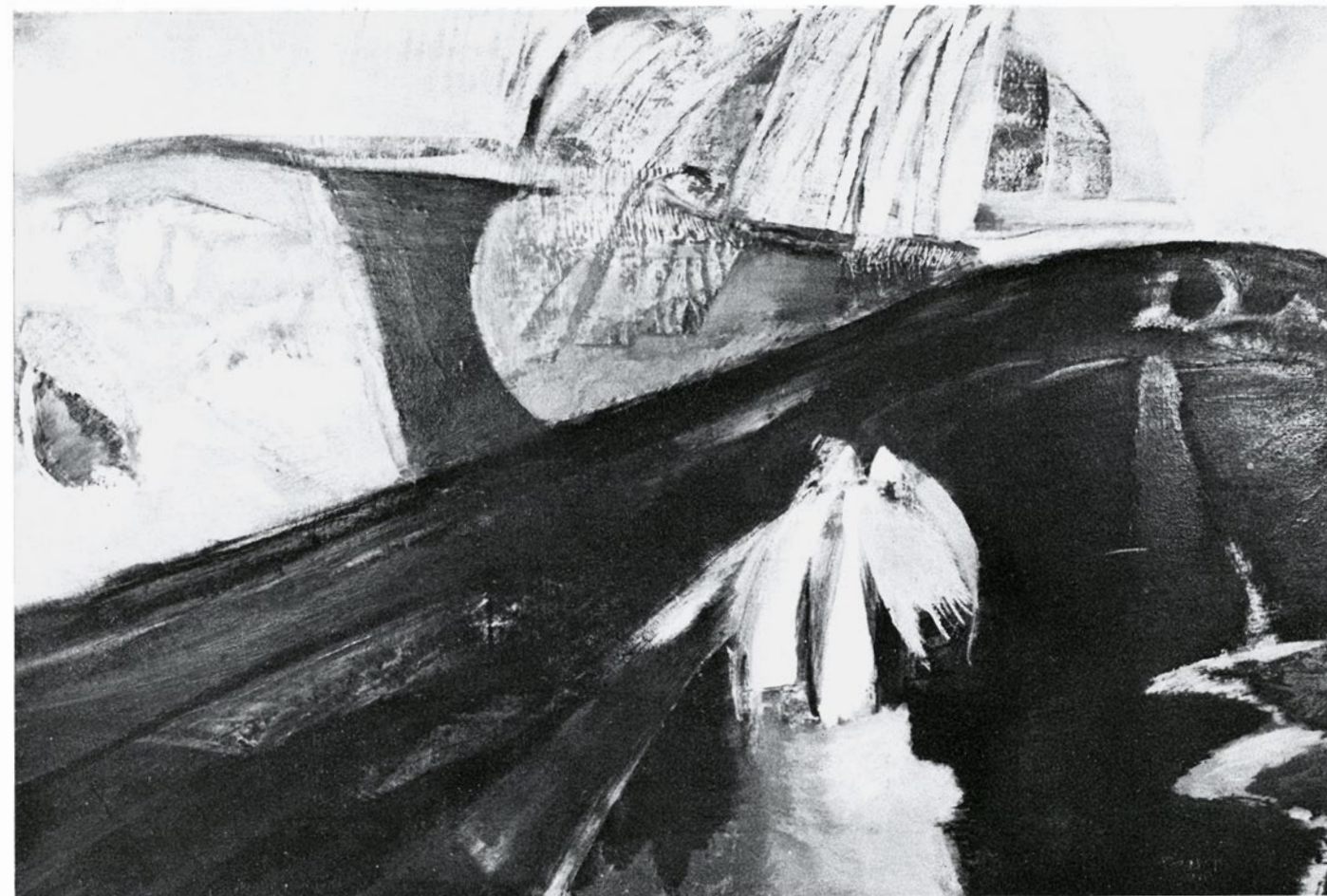
KIÁLLÍTÓ
MŰVÉSZEK

Banga Ferenc
Bulgár útirajzok „Plovdiv felett”

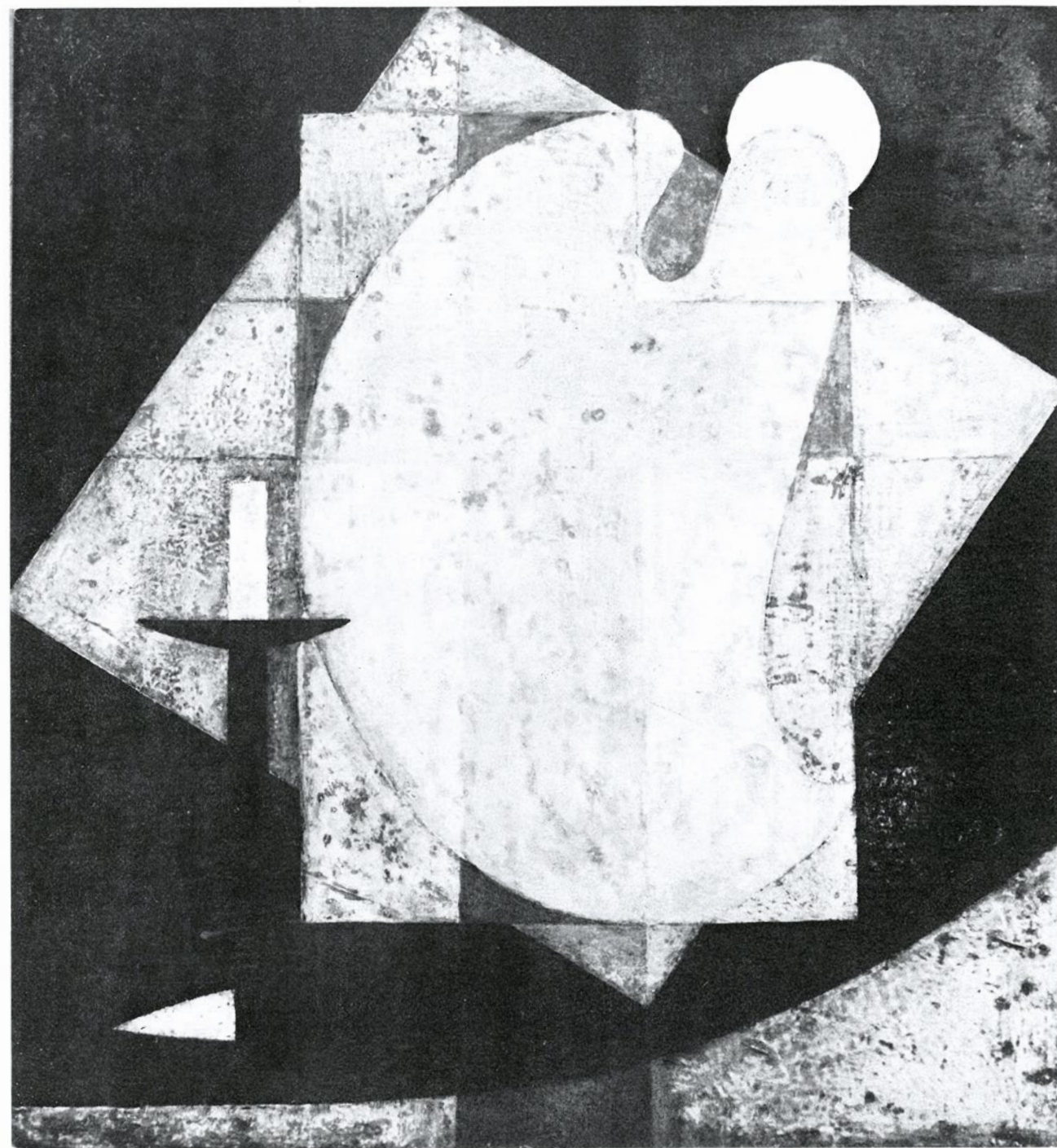
Barcsi Pál
Az emlékek elkísérnek

Bazsonyi Arany
Osa Hajnal halálára

Bálványos Huba
Ad astra

Blaskó János
Este

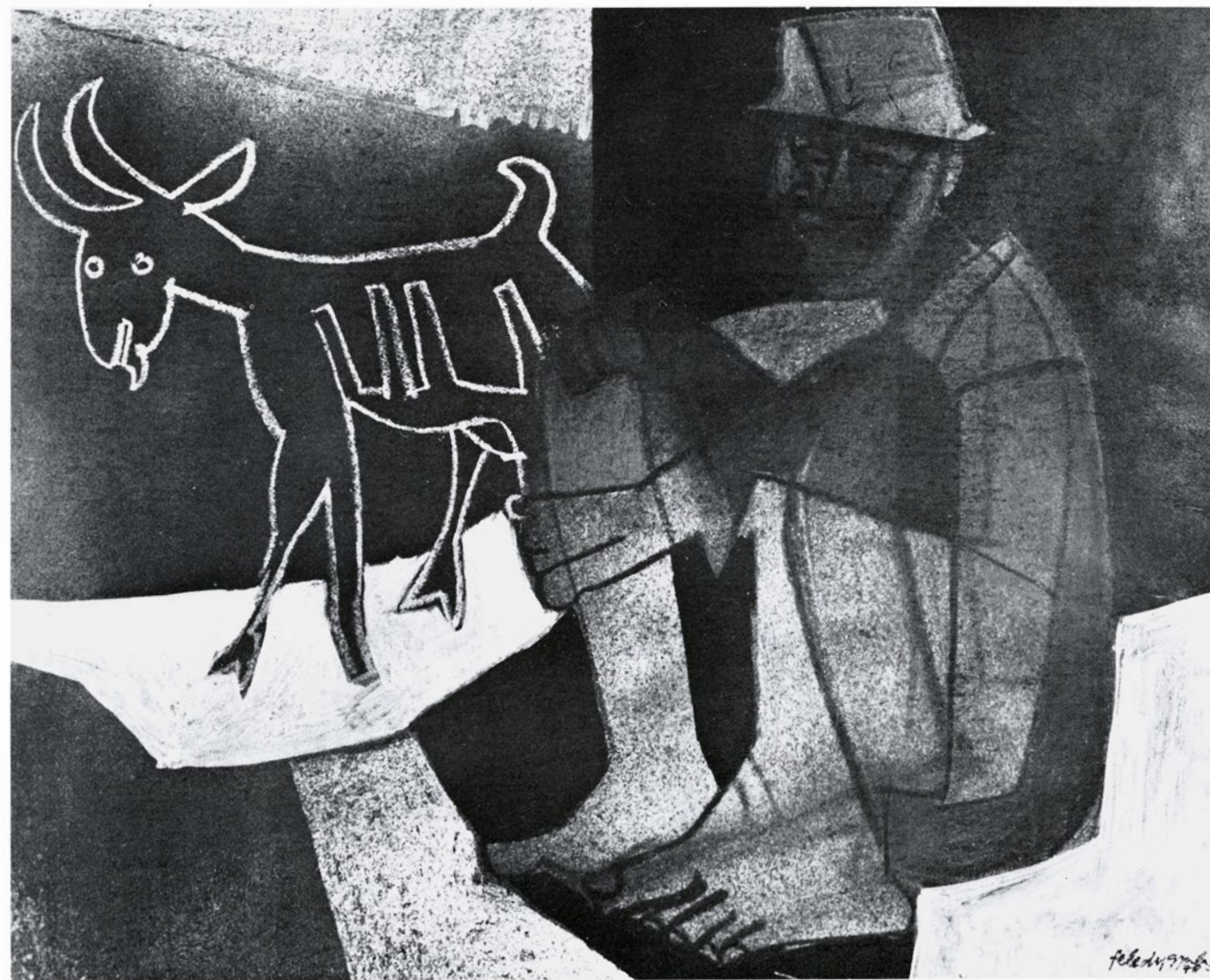
Bobály Attila
Torzó

Breznay József
Műterem

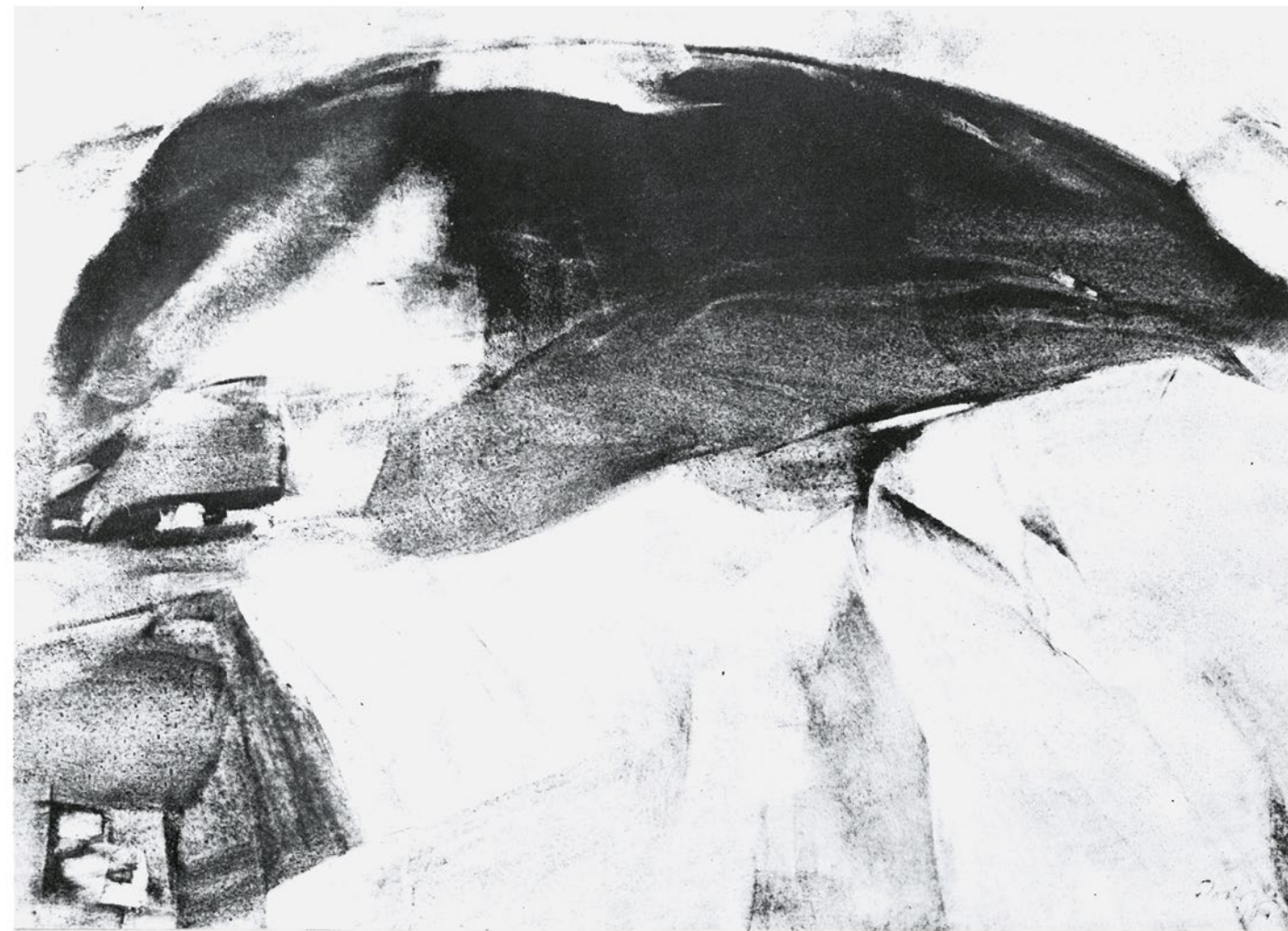
Dabóczi Mihály
Vörös Rébék

Feledy Gyula
Este

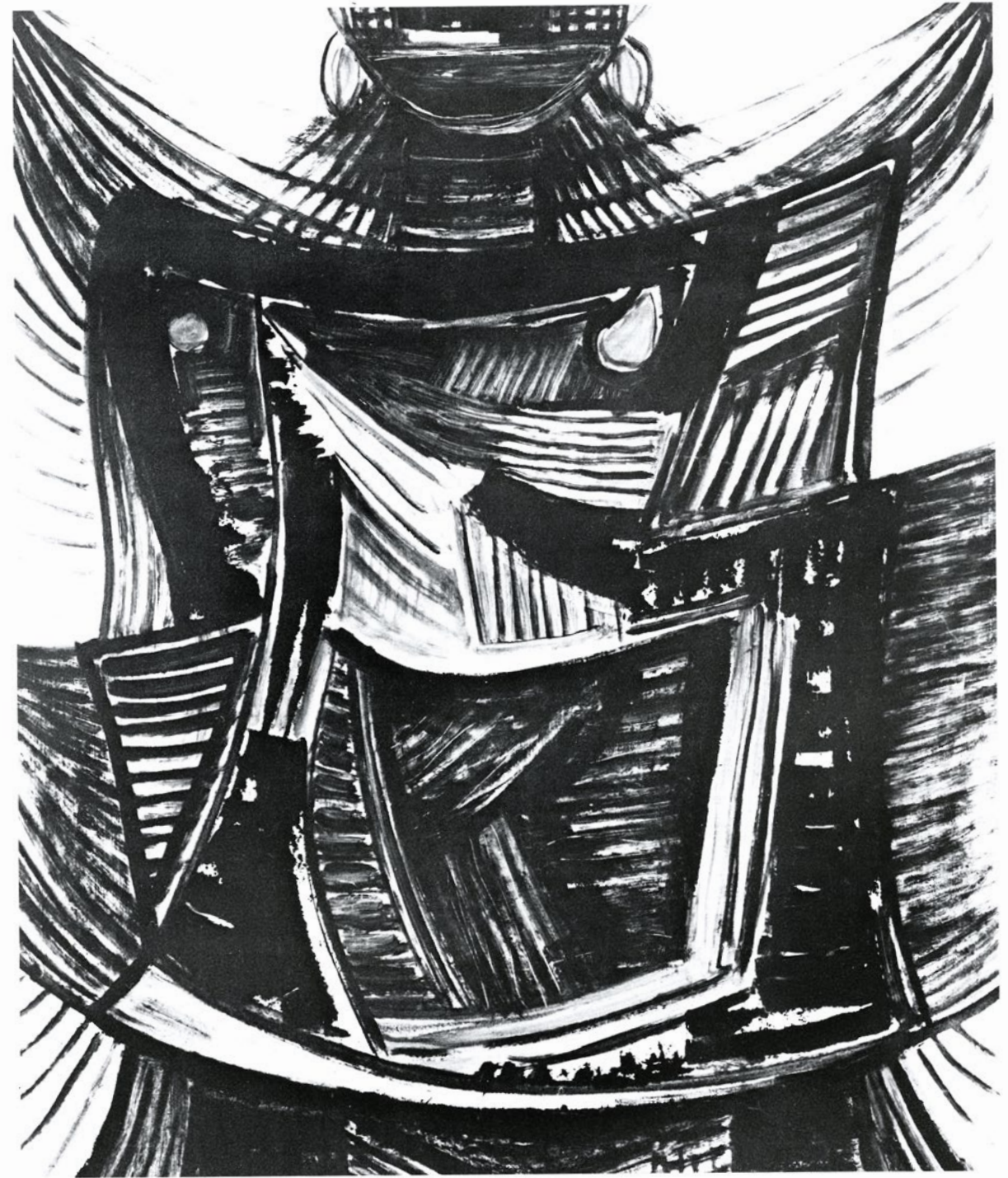
Halász Arisztid
Görög hölgy

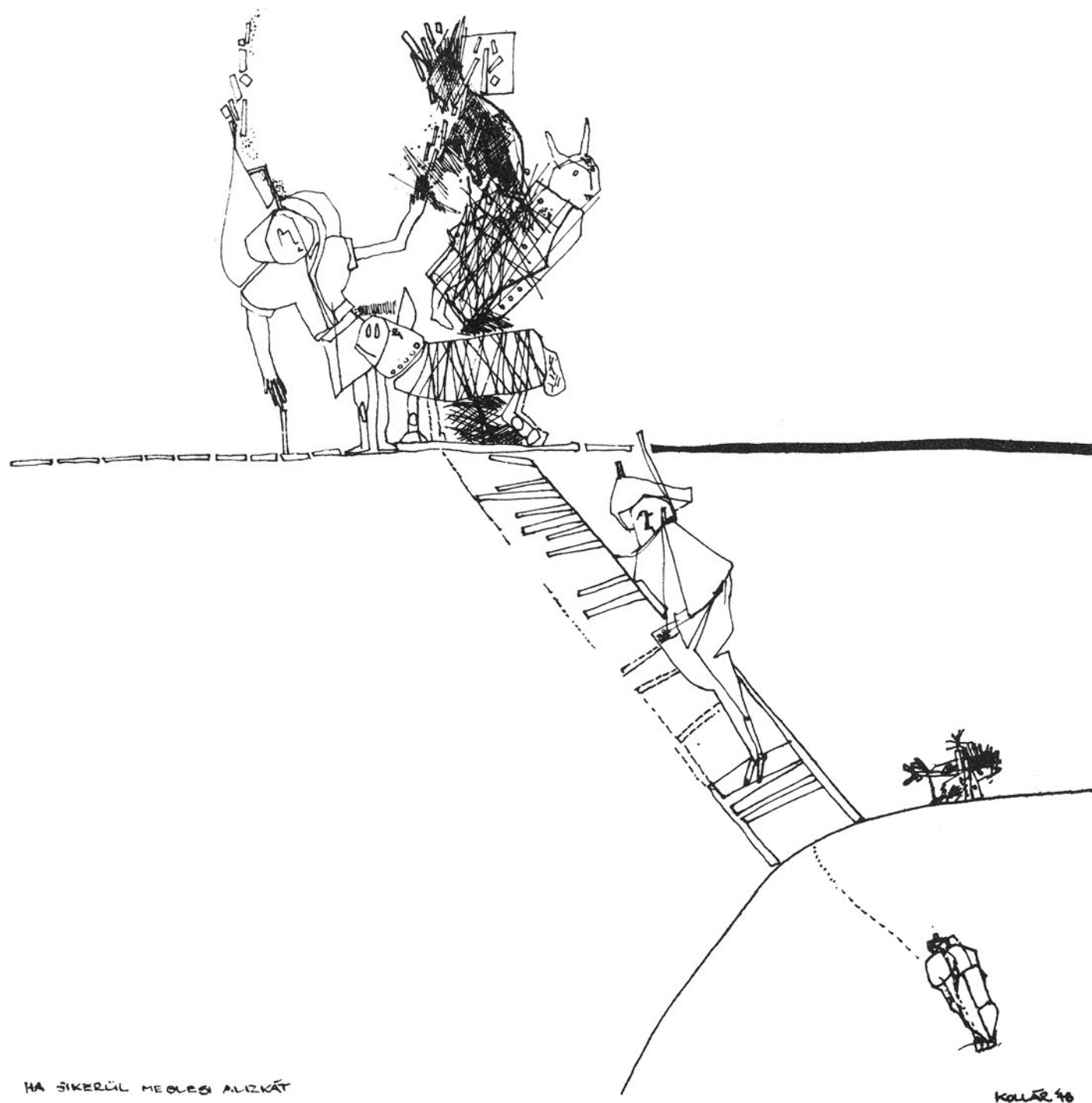
Iványi Ödön
Bakony

Kiss Nagy András
Mohács

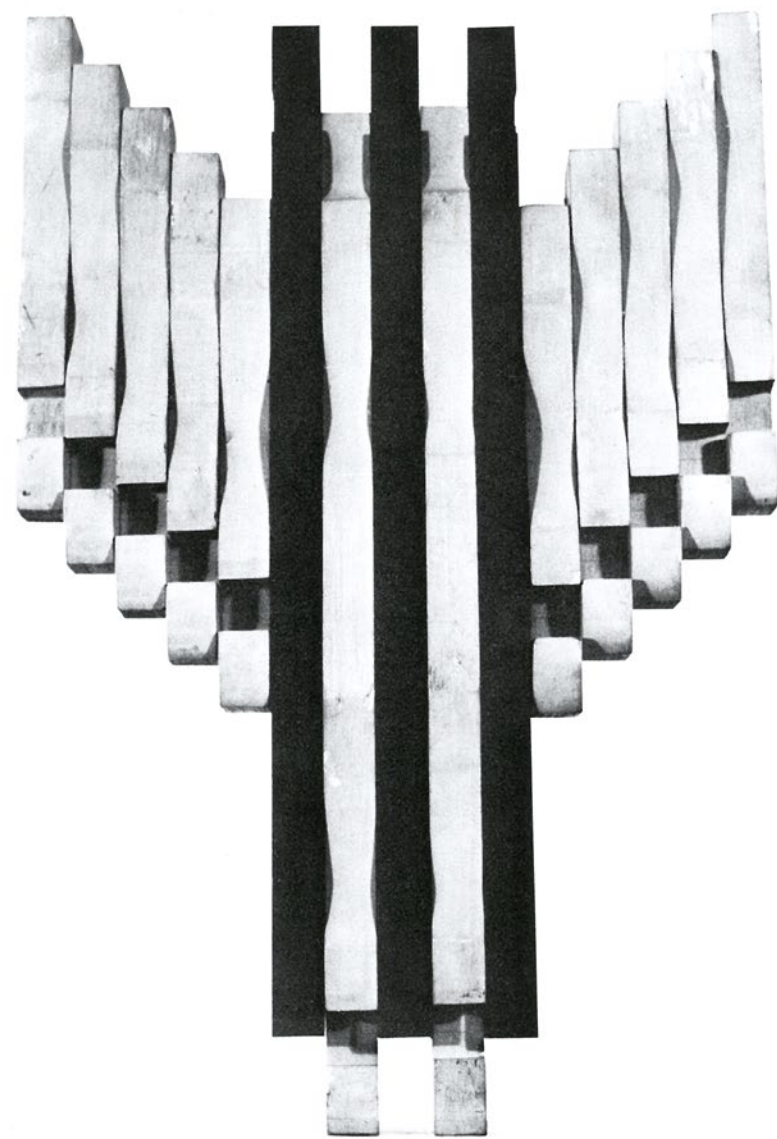

Klie Zoltán
Sugárzás

HA SIKERÜL MEGOLAS ALIZKÁT

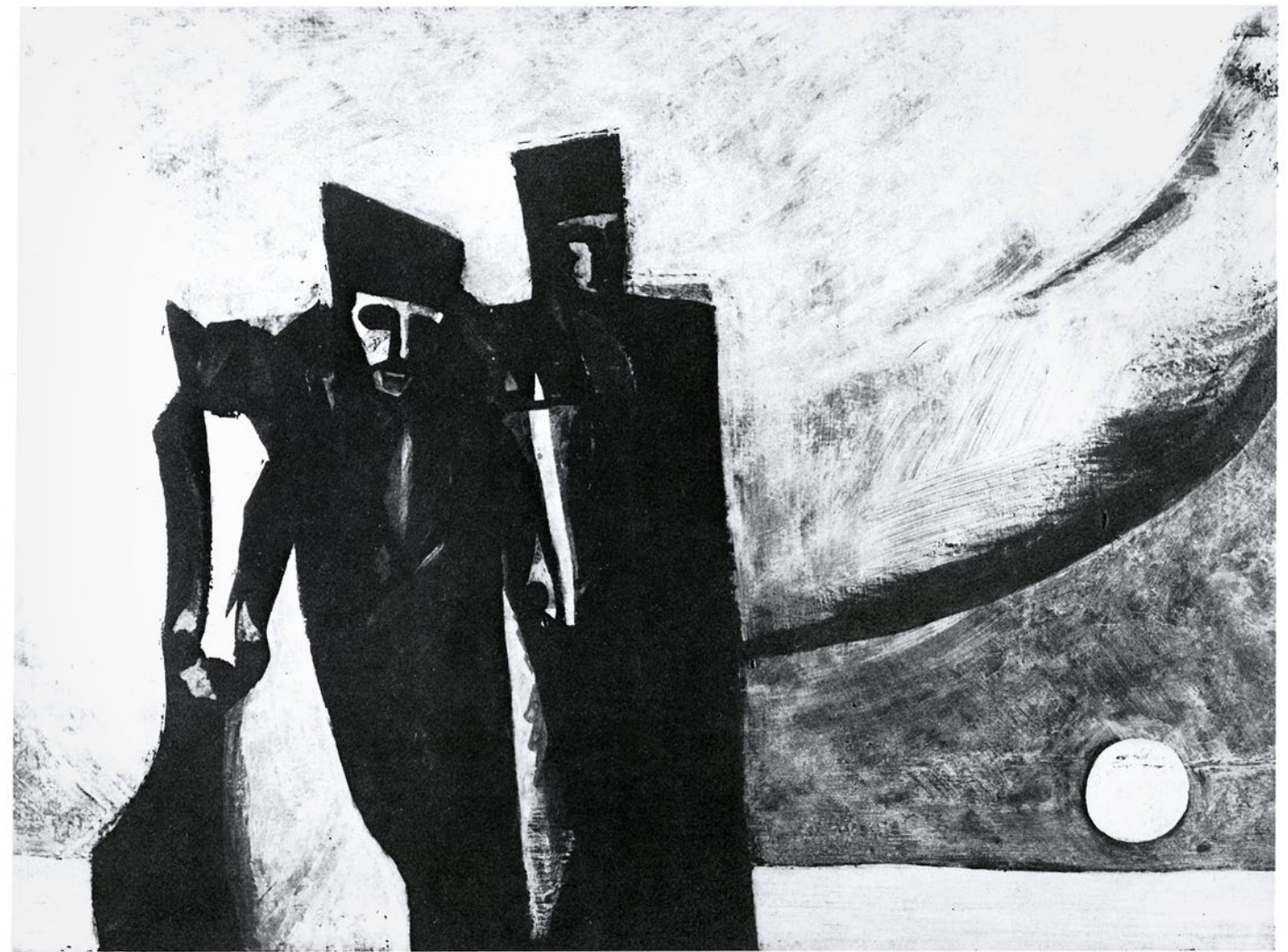
Kollár György
Ha sikerül meglesni Alizkát

Koncz Béla
Térkonstrukció I.

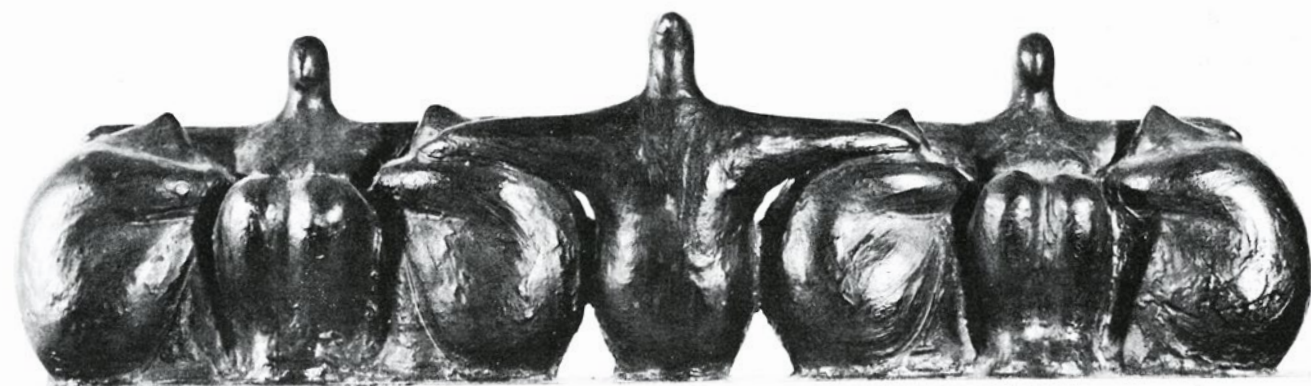
Koncz József
Szobabelső

Korkos Jenő
Felderítő kozákok

Kunt Ernő
Az esztenán II.

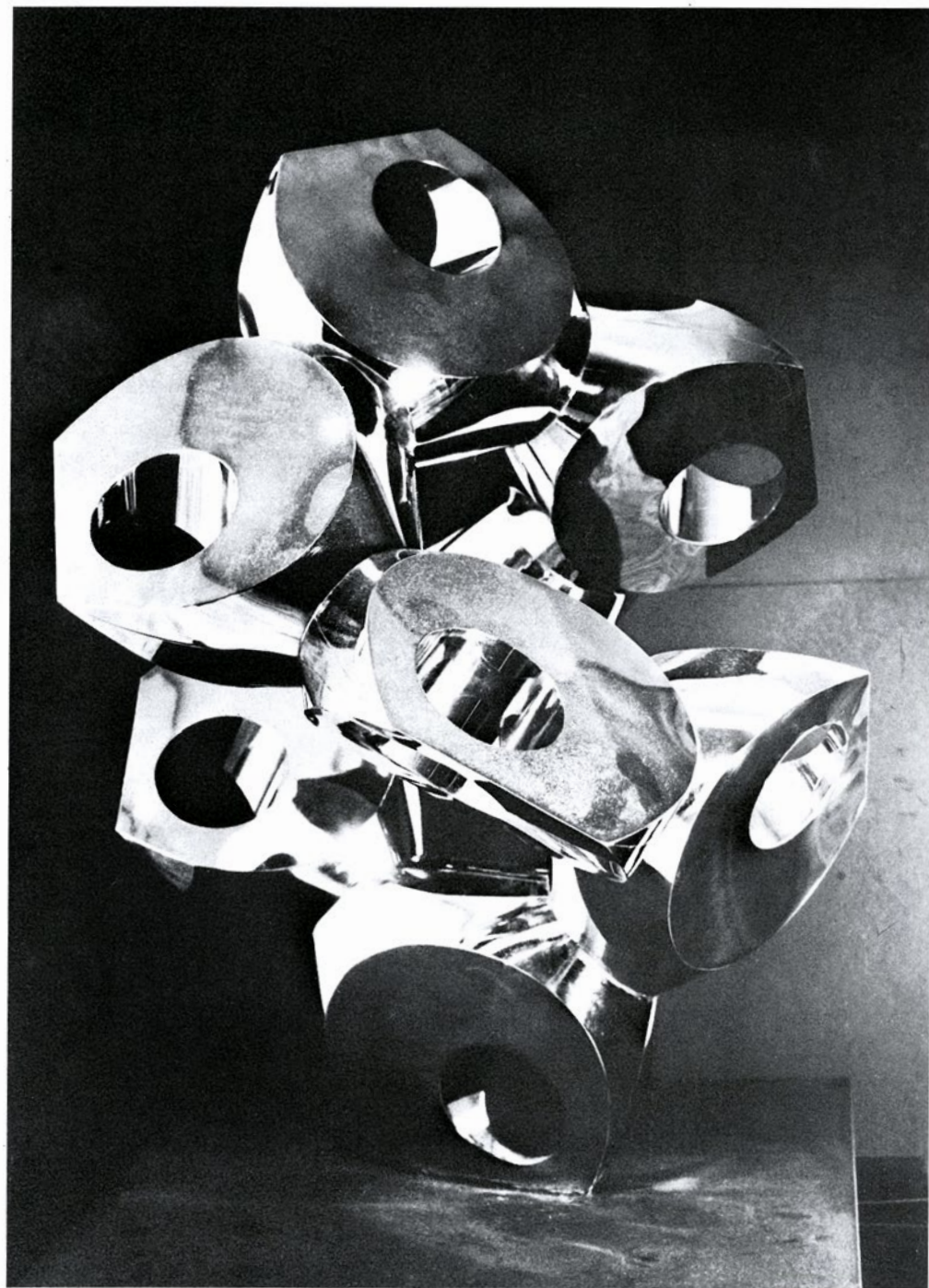
Kücs Béla
Vigasztalók

Lenkey Zoltán
Emlék

Lukovszky László
Fiatalok

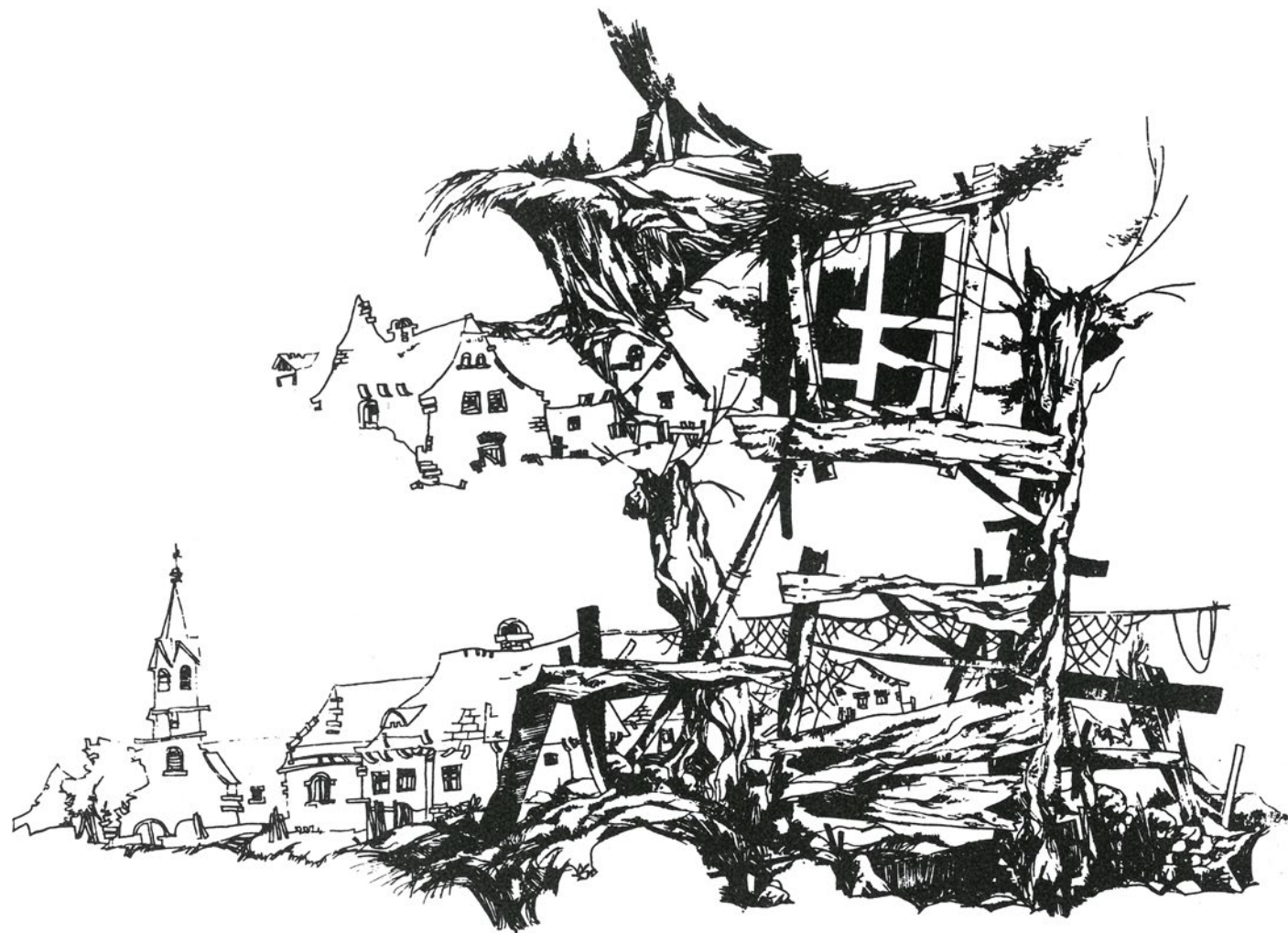
Maróti János
Kompozíció XII.

Mazsaroff Miklós
Salgótarjáni vasötvözetgyár

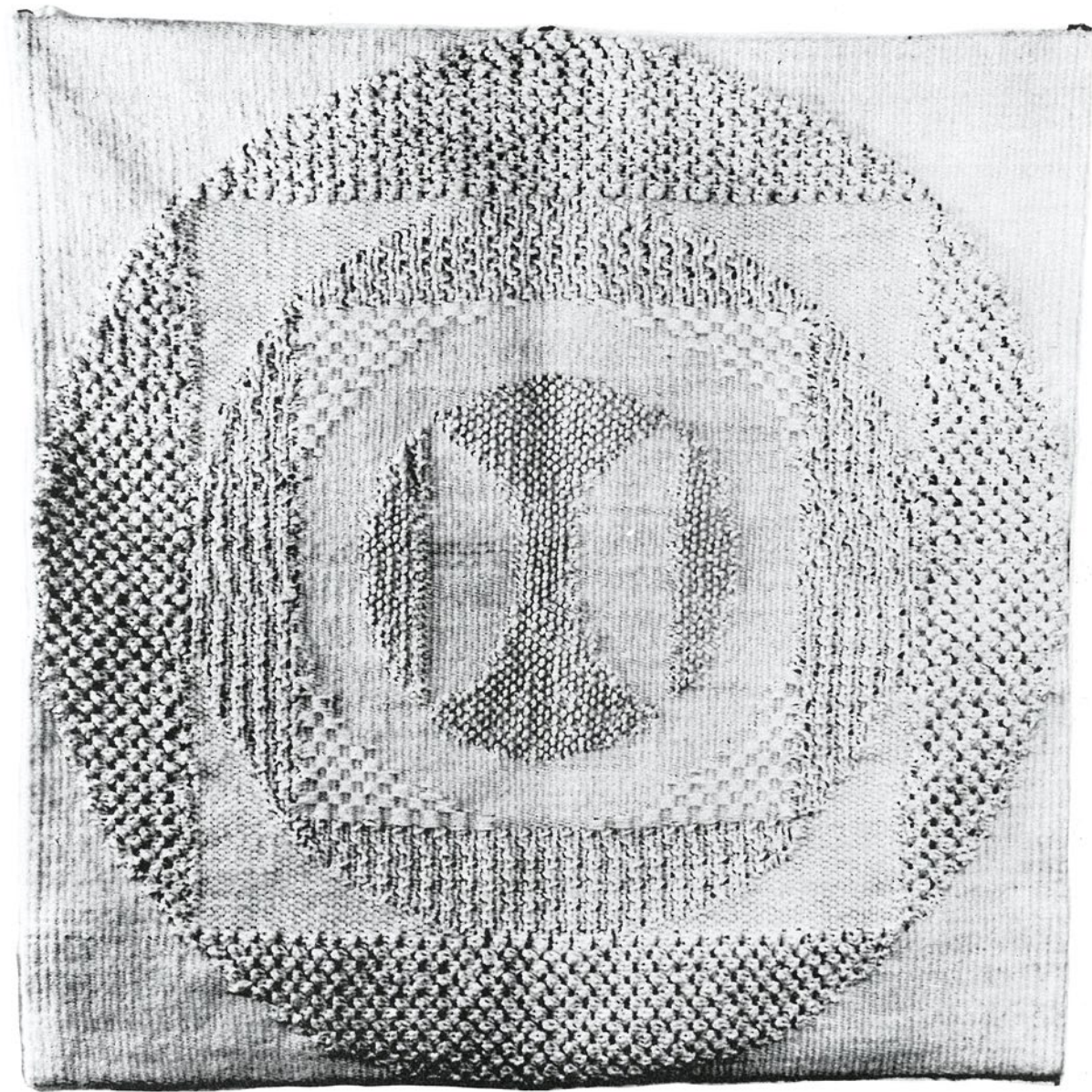
Máger Ágnes
Kompozíció egy csatára

Mezey István
Telkibánya I.

Nagy Ernő
A folyosó fényei

Nagy Gy. Margit
Variációk III.

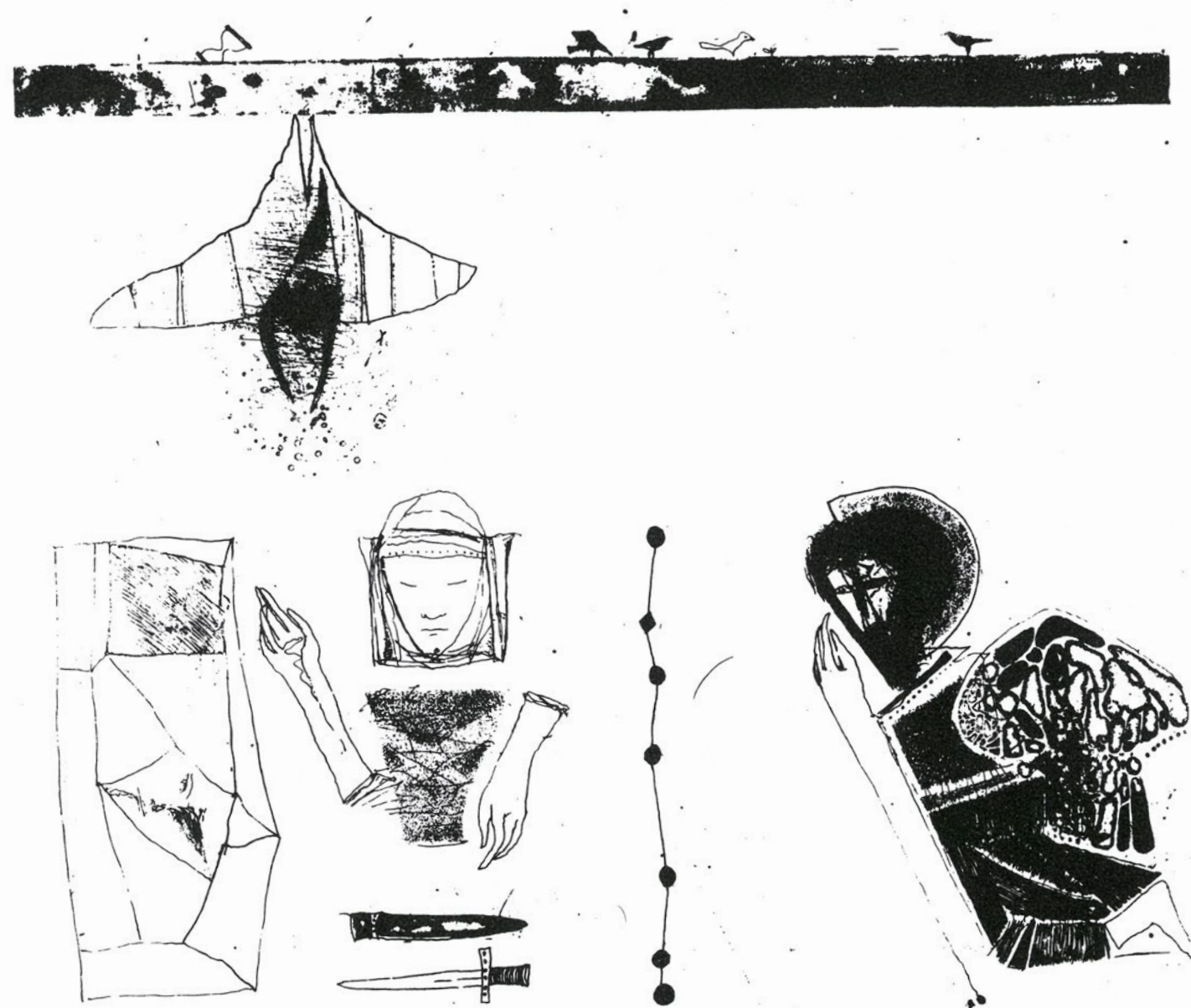
Nagy Sándor
Két asszony

Papp László
Kőbánya

Pető János
Dög

Püspöky István
Kísértés

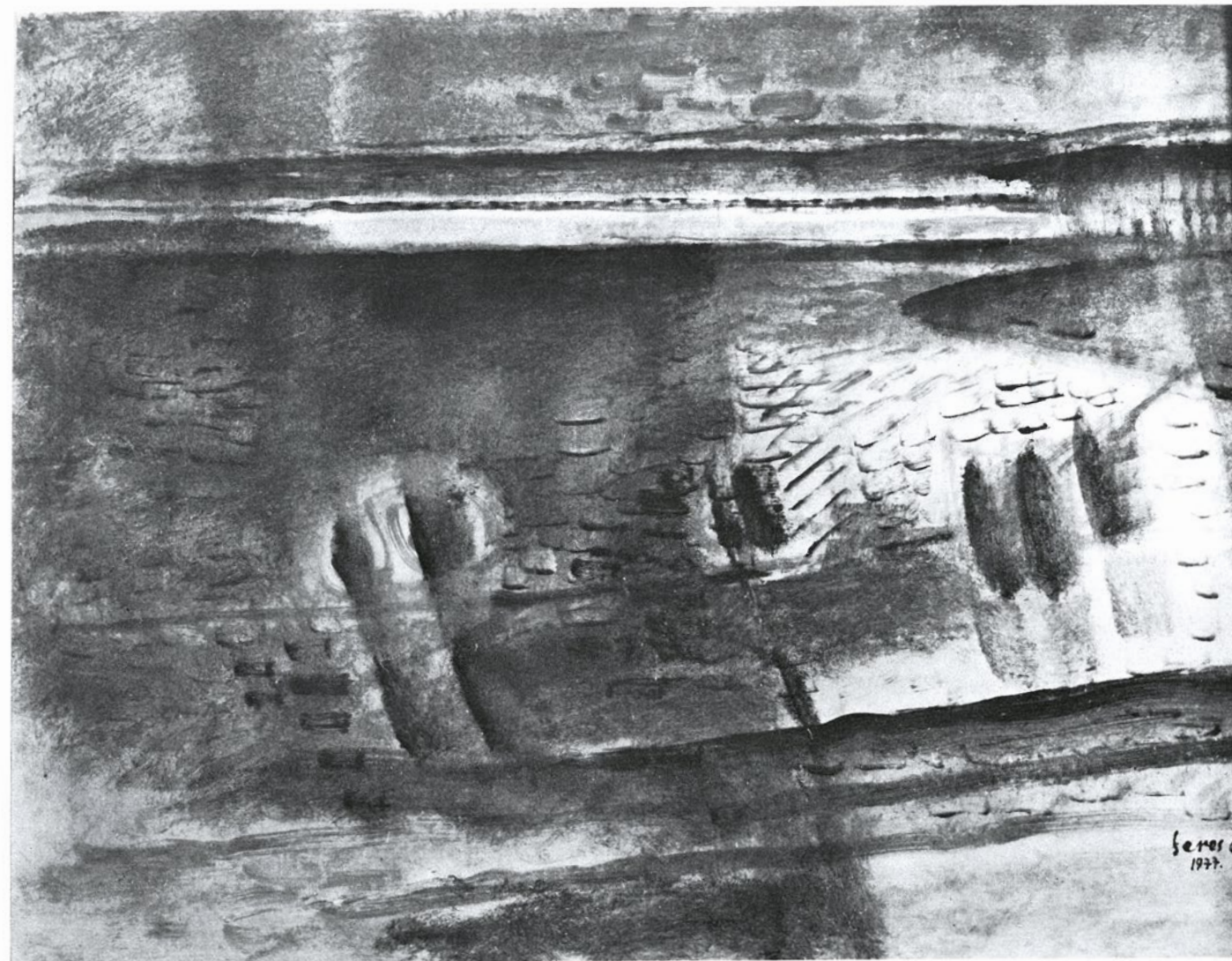
Reinecker János
Az avasi tél örömei

Réti Zoltán
Temetés

Révész Napsugár
Éjszaka

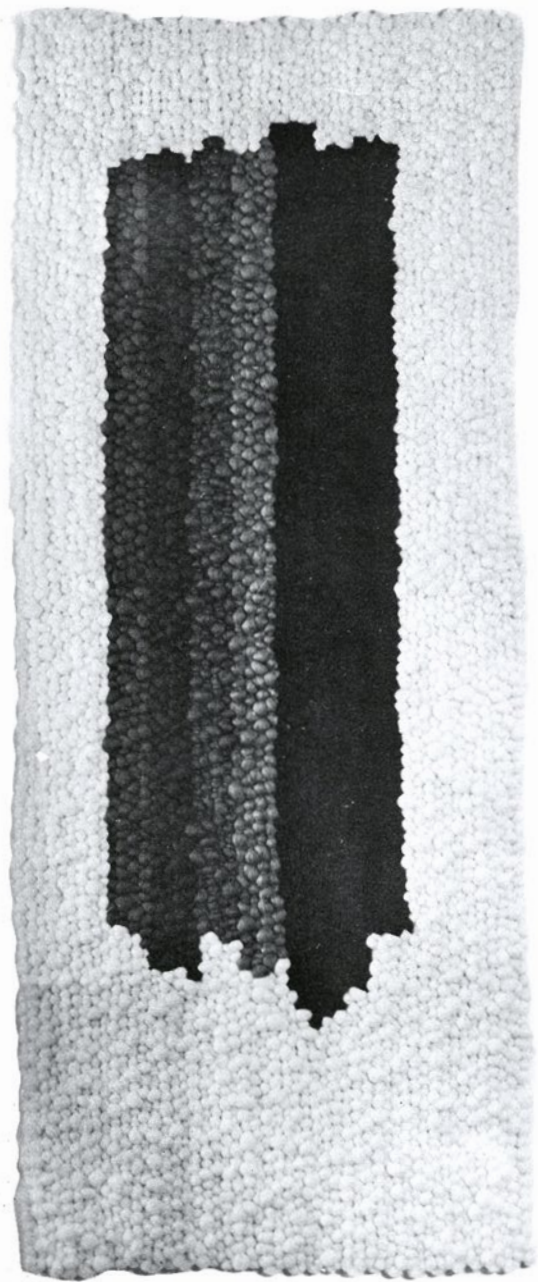
Seres János
Fények

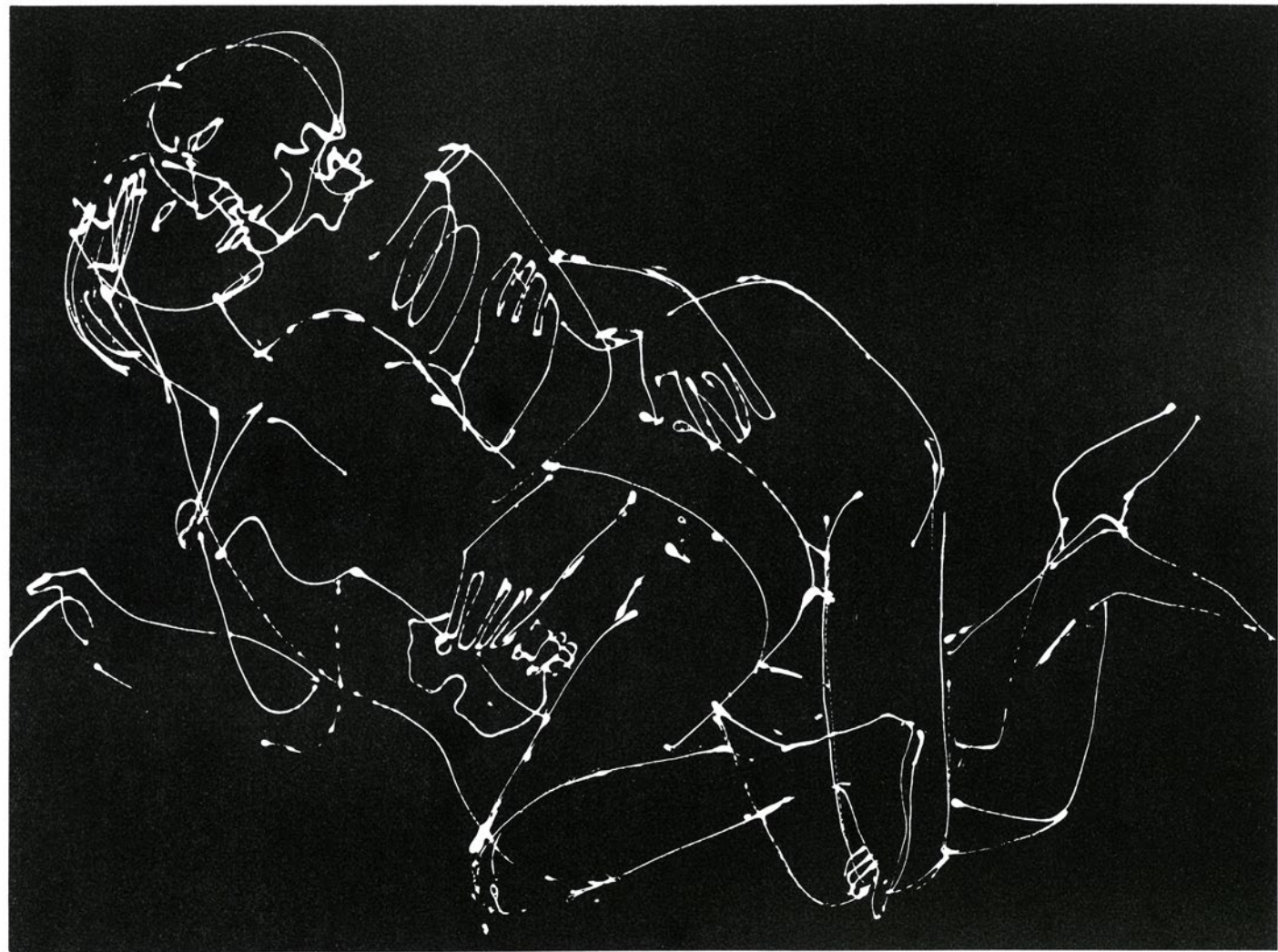
Somogyi Győző
Emberek

Szabó Gáspár
Madár

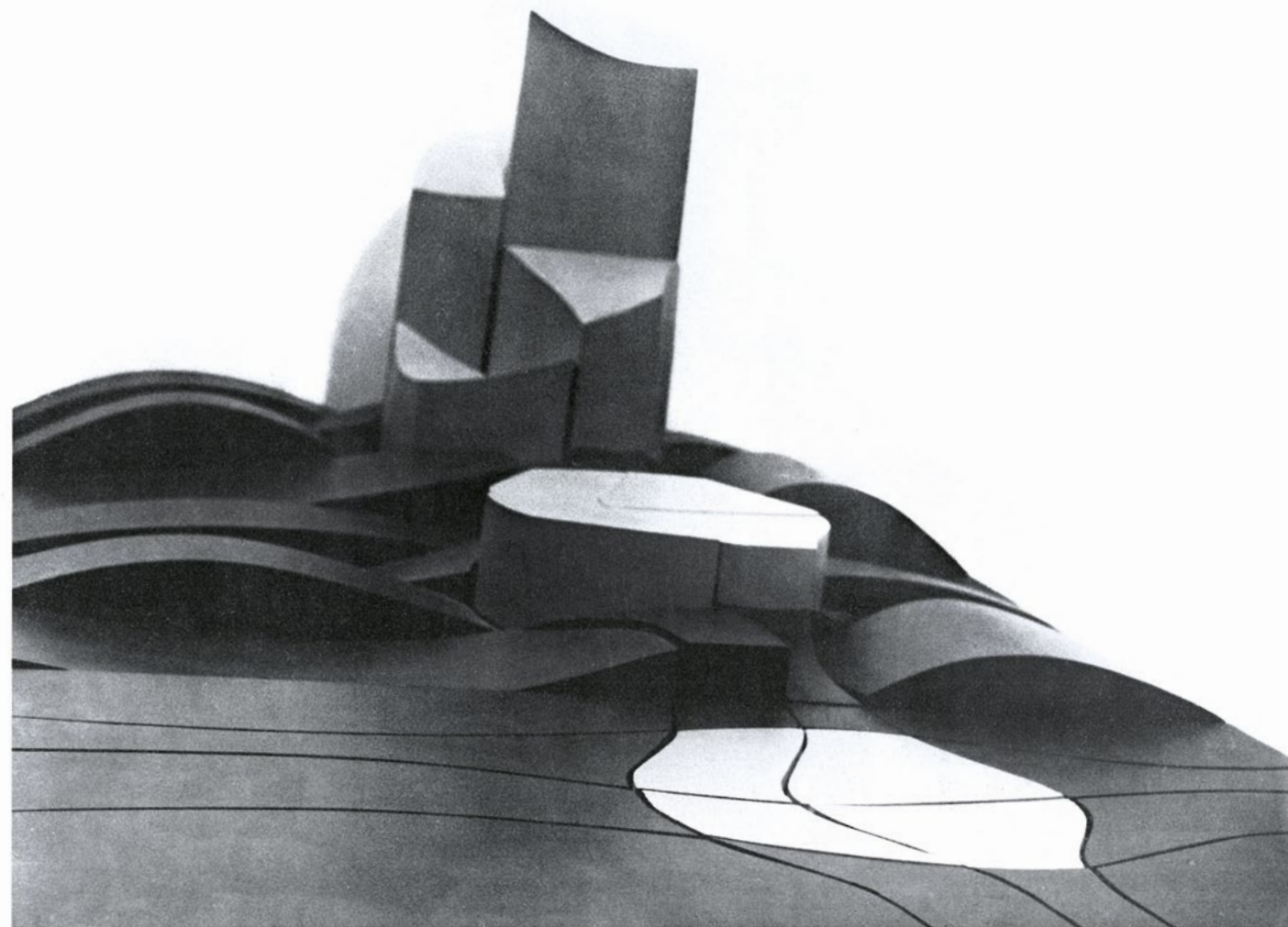
Szakál Edit
Csikos

Szántó Piroska
Szerelmesek

Szentgyörgyi József
Ikonfestő

Szöllősy Enikő
Kezdet I–III.

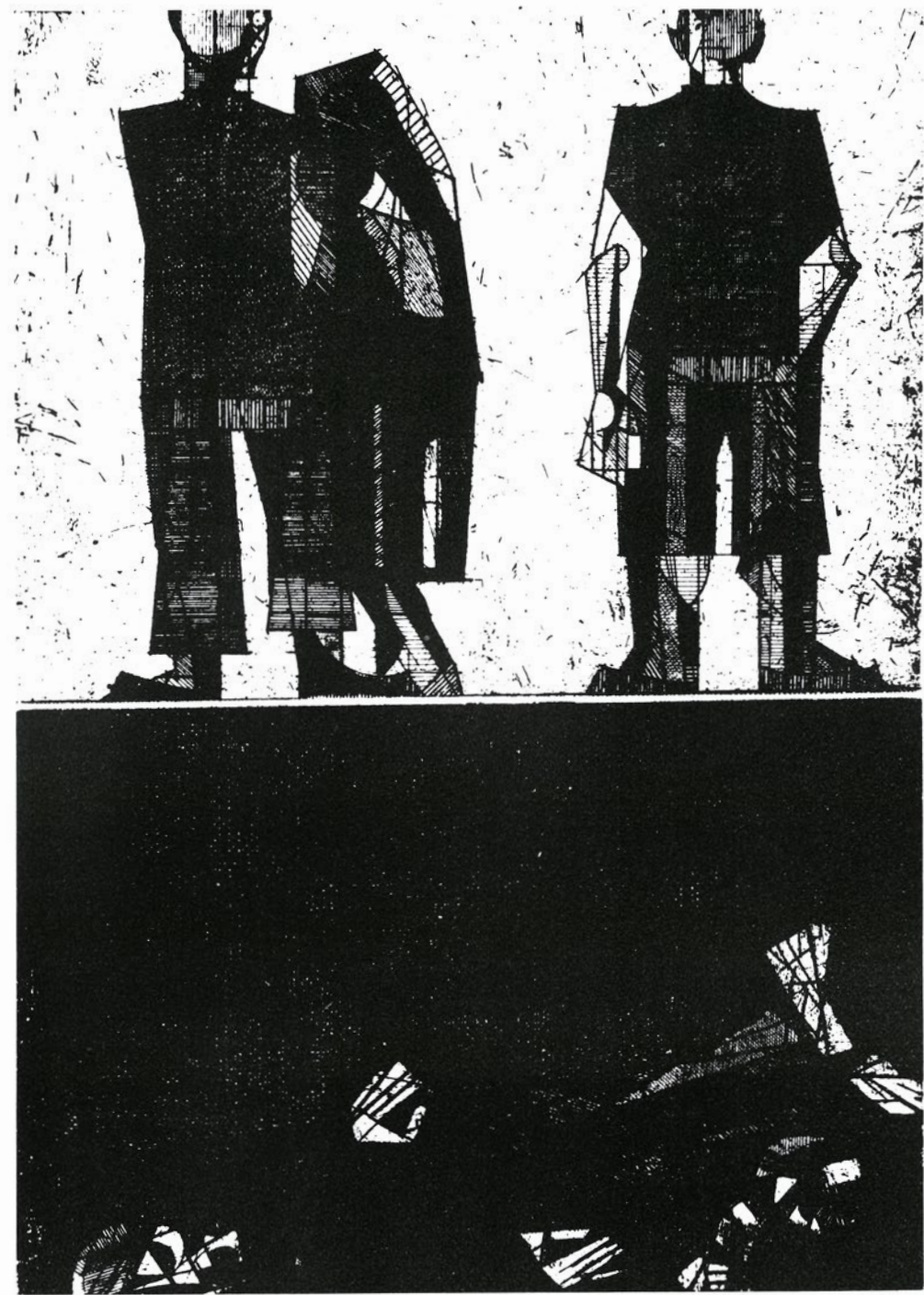
Tamás Ervin
Festőasztal

Teller István
Város szélén

Tornay Endre András
Leányportré

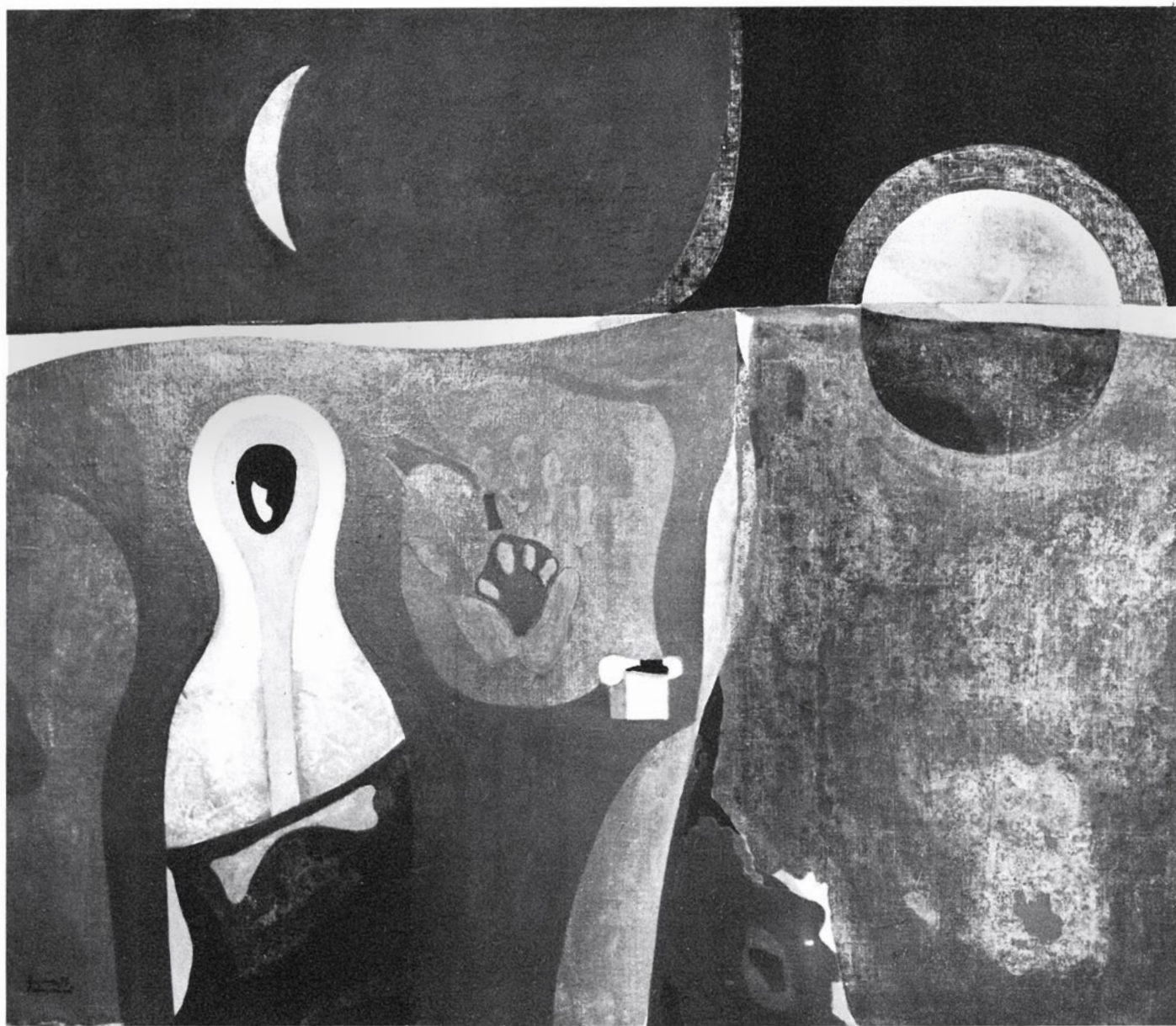
Tóth Imre
Kivégzés

Varga Miklós
Ikerforma

Végh András
Sorsok

KATALÓGUS

FESTMÉNYEK

BARCZI PÁL			MAZSAROFF MIKLÓS		
Naplemente L. V. emlékére	olaj	65x42	Épülő lakótelep	olajtempera	80x100
			Salgótarjáni vasötvözetgyár	olajtempera	80x83
BAZSONYI ARANY			Portugál part	olajtempera	60x80
Kapu	olajtempera	100x122			
Osza Hajnal halálára	olajtempera	80x122	MÁGER ÁGNES		
			Kompozíció egy csatára	olaj	92x125
BLASKÓ JÁNOS					
Este	olaj	63x70	NAGY ERNŐ		
Valahonnan valahová	olaj	70x100	A folyosó fényei	olaj	70x50
BREZNAY JÓZSEF			PAPP LÁSZLÓ		
Műterem	acryl	80x100	Kőbánya	olajtempera	70x100
FELEDY GYULA			PETŐ JÁNOS		
Este	olajpasztell	42x53	Dög	olaj	63x84
Varázsló	olajpasztell	52x41			
			REINECKER JÁNOS		
IVÁNYI ÖDÖN			Az avasi tél örömei	olaj	60x80
A nagy madár	olaj	95x100			
Bakony	akvarell	58x83	RÉTI ZOLTÁN		
			Temetés	akvarell	70x50
KLIE ZOLTÁN					
Sugárzás	olaj	50x60	SERES JÁNOS		
			Novemberi reggel	olaj	23x42
KOLLÁR GYÖRGY			Fények	olaj	50x70
Szent Iván éjszakája	olajtempera	100x70			
			SZÁNTÓ PIROSKA		
KONCZ JÓZSEF			A tenger lovai	olaj	100x100
Szobabelső	olaj	50x60	Emlék	olaj	81x55
KORKOS JENŐ			SZENTGYÖRGYI JÓZSEF		
Felderítő kozákok	plextol	50x68	Repülj	olaj	26x25
			Ikonfestő	olaj	26x25
LENKEY ZOLTÁN					
Kőmadár	olajpasztell	46x58	TAMÁS ERVIN		
Emlék	kevert technika	45x62	Festőasztal	olaj	80x100

TÓTH IMRE			KUNT ERNŐ		
Pihenők	kevert technika	60x80	Az esztenán I.	tusrajz	70x100
Próba	kevert technika	60x80	Az esztenán II. Birkanyírás	tusrajz	70x100
VÉGH ANDRÁS			LUKOVSKY LÁSZLÓ		
Sorsok	olaj	115x122	Fiatalkok	színes rézkarc	28x25
VÉGVÁRI I. JÁNOS			MEZEY ISTVÁN		
Jelképek	olaj	80x100	Telkibánya I.	rézkarc	23x32
			Telkibánya III.	rézkarc	23x32
GRAFIKÁK			PETŐ JÁNOS		
			Anya gyermekkel	litográfia	55,5x40
BANGA FERENC			Szörnyeteg	litográfia	56x47,5
Bulgár útirajzok:			Majomháború	litográfia	36x67,5
Plovdiv felett	tollrajz	62x48,5			
			PÜSPÖKY ISTVÁN		
Bulgár útirajzok:			Villon	színes rézkarc	23,3x21,5
Nagy Lászlónak	tollrajz	62x48,5	Kísértés	rézkarc	27,5x26,5
			A szemüveg	színes rézkarc	27x21
BARCZI PÁL			RÉVÉSZ NAPSUGÁR		
Az emlékek elkísérnek I.	rézkarc	29,5x40	Ady II.	linóleummetszet	19,5x30
Az emlékek elkísérnek II.	rézkarc	29,5x40	Ady emlékére IV.	linóleummetszet	19,5x29
Dorotttyáék	rézkarc	17,5x17,5	Éjszaka	litográfia	47x28
BÁLVÁNYOS HUBA			SOMOGYI GYŐZŐ		
Fiú	tusrajz	33x24	Emberok	szitanyomat	25x38
„Ad astra”	tusrajz	28x36	1848-as hősök	szitanyomat	50x70
József Attila:					
Téli éjszaka	rézkarc	30x40			
			SZABÓ GÁSPÁR		
			Madár	rézkarc	14x20,5
KOLLÁR GYÖRGY					
Ha sikerül meglesni Alizkát	tusrajz	28x28	SZÁNTÓ PIROSKA		
			Szerelmesek „Lowers” II.	vegyes technika	49x68
KONCZ BÉLA			Töredék	vegyes technika	48x68,5
Formaszervezés			Báránkok	vegyes technika	49x64
Bartók zenéjére	szitanyomat	50x32,5			

TELLINGER ISTVÁN			MARÓTI JÁNOS		
Város szélén	cinkkarc	29,5x24	Kompozíció XI.	krómacél	65
			Kompozíció XII.	krómacél	75
TÓTH IMRE			Kompozíció XIII.	krómacél	80
Siratók	rézkarc	22,7x22,8			
Kivégzés	rézkarc	28x19,5	NAGY SÁNDOR		
Terror	cinkkarc	19,8x16,3	Két asszony	vörös márvány	19
			Asszony gyermekkel	fekete márvány	17
VÉGVÁRI I. JÁNOS					
Gyász	vegyes technika	44x56	SZÖLLŐSSY ENIKŐ		
			Kezdet I.	festett fa	43x70
			Kezdet II.	festett fa	43x70
			Kezdet III.	festett fa	43x70
SZOBROK					
BOBÁLY ATTILA			TORNAY ENDRE ANDRÁS		
Torzó	márvány	30	Leányportré	égetett agyag	30
DABÓCZI MIHÁLY			VARGA MIKLÓS		
Vörös rébék	fa	30	Madár	bronz	35
			Iker forma	bronz	50
HALÁSZ ARISZTID					
Görög hölgy	beton	37			
KISS NAGY ANDRÁS			TEXTILEK		
Mohács	bronz	60x120			
KONCZ BÉLA			NAGY GY. MARGIT		
Térkonstrukció I.	festett fa	46x30	Variációk II.	szövött gobelin	88x84
Térkonstrukció III.	festett fa	31x75	Variációk III.	szövött gobelin	88x84
KÜCS BÉLA			SZAKÁL EDIT		
Vigasztalók	színes terrakotta	14x51	Csíkos	gyapjú varrott	140x57

